

บทความวิจัย

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุทิพย์ บัวพูล

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนาดกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 174 ราย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดชนิดเลือกตอบ แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์หลักการทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความโดยใช้การทดสอบค่าเอฟ (f-test) พร้อมการบรรยาย

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.58 จำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.63 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.66 จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพเกษตรกร/รับจ้างจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.47 และจำแนกตามรายได้ต่อเดือนพบว่ารายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.82

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ย 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06 ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.24 และค่า

เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวม พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ภูมิหลัง

ในช่วงที่คนส่วนใหญ่ของประเทศยึดอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักอยู่นั้น ปัญหาการว่างงานของประชากรไม่มีความสำคัญมากนัก เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพในด้านเกษตรกรรม เช่น ทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ และสมาชิกในครอบครัวก็จะช่วยหัวหน้าครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด และทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละครอบครัวหรือบุคคลมีอยู่ ต่อมาเมื่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปสู่ภาคอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรแลกำลังแรงงาน ทำให้มีกำลังแรงงานส่วนเกิน (Labour Surplus) ในภาคเกษตร อันเป็นสาเหตุให้มีการอพยพแรงงานเข้ามาทำงานในเมือง และเข้ามาในภาคเศรษฐกิจที่มีการจ้างงานภาคเกษตรกรรม (Non Agricultural) มากขึ้น

จากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ได้ผลักดันให้ภาคการผลิตในชนบทเปลี่ยนวิถีจากการผลิตเพื่อบริโภคมาเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย จนได้พัฒนาเป็นกลุ่มผลิตงานฝีมือต่างๆ และทำการผลิตเพื่อจำหน่าย ในขณะเดียวกันคนในชนบทอีกกลุ่มหนึ่งได้เข้าไปเป็นแรงงานในระบบอุตสาหกรรม ต่อมาเมื่อเกิดภาวะที่ประเทศไทย ต้องเผชิญกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่ซบเซาตามสภาวะเศรษฐกิจโลก ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) ทำให้การขยายตัวของการส่งออกและการค้าต่างประเทศต่ำกว่าเป้าหมาย มีผลกระทบต่อการผลิตและกลุ่มแรงงานในทุกๆ ส่วนของภาคการผลิต จึงทำให้การผลิตในระบบต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันกับคู่แข่งต่างประเทศได้ จึงทำให้ภาคอุตสาหกรรมต้องลดการจ้างงานในระบบแล้วกระจายงานไปสู่ชนบทเพื่อลดค่าใช้จ่าย ซึ่งประเทศไทยได้เร่งแก้ไขและบรรเทาปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะความไม่สอดคล้องกันระหว่างแรงงานที่มีอยู่กับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยได้มีการสร้างงานในชนบท การพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาข้อมูล ข่าวสารทางด้านตลาดแรงงาน รวมทั้งการส่งเสริมการจ้างงานด้วยตนเอง การประกอบอาชีพส่วนตัวรวมทั้งการรับงานไปทำที่บ้าน

ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาการว่างงานและบรรเทาความยากจนของคนในประเทศ โดยการส่งเสริมให้ประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งรวมไปถึงผู้ที่รับไปทำที่บ้านด้วย และในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้เน้นการสนับสนุนการประกอบอาชีพส่วนตัวเพื่อหารายได้เสริมให้แก่ครอบครัวและเป็นการ

ส่งเสริมการรับเหมาช่วงการผลิตระหว่างผู้ประกอบการ โดยเน้นอุตสาหกรรมในครัวเรือนเพื่อเพิ่มรายได้ และส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยการเน้นให้สตรีในชนบทมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งทั้งในเมืองและชนบท จึงทำให้เกิดกลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้าน 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มแรงงานที่ผลิตในระบบซึ่งถูกเลิกจ้าง ได้กลับไปตั้งกลุ่มการผลิตขึ้นใหม่ในถิ่นฐานเดิม โดยรับงานผลิตจากโรงงานไปให้กลุ่มลูกจ้าง
2. กลุ่มผลิตงานฝีมือหัตถกรรมเดิมในชนบท ที่ไม่สามารถขายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้จึงต้องหันมารับงานจากโรงงานไปทำที่บ้าน

ในปัจจุบันการแข่งขันทางการค้าทั้งในและต่างประเทศ ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นทำให้ภาคธุรกิจมีระบบ (Formal Sector) ซึ่งมีแนวโน้มที่จะกระจายตัวมาสู่ภาคธุรกิจนอกระบบ (Informal Sector) เนื่องจากสามารถทำให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการส่วนใหญ่ลดต้นทุนการผลิตในเรื่องค่าตอบแทนและสวัสดิการได้ ทำให้เกิดกลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้านเริ่มมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และก็ยังทำให้ปัญหาด้านแรงงานซึ่งเป็นปัญหาของสังคม ที่นานาประเทศให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านแรงงานเด็ก ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ปัญหาเรื่องคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน ปัญหาสิทธิสตรีและปัญหาสิทธิมนุษยชน รวมทั้งปัญหาต่างๆ เช่น การไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายแรงงาน ไม่ได้รับค่าจ้างขั้นต่ำ ไม่มีสวัสดิการหรือหลักประกันในชีวิตและไม่มีหลักประกันทางสังคม

ทำให้เกิดการทำงานที่เรียกว่า “แรงงานนอกระบบ” หรือแรงงานในภาคเศรษฐกิจไม่เป็นทางการ หมายถึง แรงงานที่อยู่นอกระบบการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมายแรงงาน ในปัจจุบัน “แรงงานนอกระบบ” ได้กลายมาเป็นโครงสร้างที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งในตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะเศรษฐกิจที่เป็นปัญหาใหญ่และวิกฤตนี้ การที่จะให้แรงงานนอกระบบสลายหรือแปรรูปเข้าไปอยู่ในการจ้างงานในระบบ ย่อมเป็นไปได้เนื่องจากระบบเศรษฐกิจยุคโลกาภิวัตน์ ได้ทำให้นายจ้างหรือผู้ประกอบการมีความสนใจที่จะให้หลักประกันทางด้านสวัสดิการสังคม หรือการประกันสังคมกับคนงานน้อยลง และนายจ้างพอใจที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านมากกว่า เพราะค่าแรงค่อนข้างต่ำและไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการแรงงาน หรือการคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย นอกจากนี้จากการเปลี่ยนแปลงไปของการจ้างงานที่กลายมาเป็นการจ้างงานที่ไม่เต็มเวลา หรือการจ้างเหมาช่วง จึงทำให้คนงานจะต้องทำงานหนักขึ้น โดยไม่ได้รับความคุ้มครองด้านสวัสดิการและค่าแรงงานขั้นต่ำ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบขึ้นอีกด้วย ซึ่งปัญหาแรงงานนอกระบบเป็นปัญหาใหญ่ที่ครอบคลุมแรงงานจำนวนมากซึ่งพบว่ามีแรงงานหญิงเป็นจำนวนมาก ที่เป็นผู้รับงานไปทำที่บ้าน (Home-based-Workers) และโดยเป็นแรงงานนอกระบบ ที่อยู่นอกเหนือความสนใจของภาครัฐ เพราะไม่มีกฎหมายที่รับผิดชอบปัญหาเรื่องนี้โดยตรง เป็นแรงงานที่ไม่มีสวัสดิการหรือหลักประกันใดๆ ในชีวิตเลย และไม่ได้ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพราะปราศจากอำนาจการต่อรอง จึงทำให้มีความรู้สึกว่าไม่มีความมั่นคงในการทำงาน ดังนั้น ภายใต้มาตรฐานการใช้แรงงานขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) แรงงานเหล่านี้จึงไม่มีหลักประกันทางสังคม และไม่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอันเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และเป็นสวัสดิการสำหรับมนุษย์ในสังคม เพื่อให้สามารถ

ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุข มีคุณค่า สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นกำลังในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นนายจ้างที่มีลูกจ้างบางส่วนเป็นแรงงานนอกระบบ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบในจังหวัดลพบุรี ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่ามีสถานการณ์อย่างไร สามารถพัฒนาเป็นแรงงานในระบบเพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมอาเซียนได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามคุณลักษณะ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
3. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมรายด้าน และเป็นรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard- Deviation) แล้วนำผลที่ได้ไปเทียบเกณฑ์การแปลความหมายที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้เกณฑ์การแปลความหมายของบุญชม ศรีสะอาด (2535:124) ดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช น้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำผลที่ได้ไปเทียบเกณฑ์การแปลความหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

การนำเสนอข้อมูลการวิจัย

การนำเสนอและรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอในรูปแบบของตารางโดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) พร้อมการบรรยาย
2. การนำเสนอข้อมูลตามความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำผลที่ได้ไปเทียบเกณฑ์การแปลความหมายที่ได้กำหนดไว้ ทั้งโดยรวมรายด้าน และเป็นรายข้อ และการทดสอบค่า (f-test) พร้อมการบรรยาย
3. สรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะประเด็นที่สำคัญ ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย นำแบบสอบถามที่ผ่านความเชื่อมั่นไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ ดังนี้

1. ขออนุญาตเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันรัชต์ภาคย์ ถึงเจ้าสิบเอก ธรรมบุญ มณีเกิด นายกองการบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือให้ข้าราชการตำรวจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถาม
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่วันที่ 16 เดือน กันยายน พ.ศ. 2557 ถึง วันที่ 30 เดือนกันยายน พ.ศ. 2557 รวม 15 วัน รวมประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด จำนวน 174 ราย โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างคืนทั้งหมดด้วยตัวผู้วิจัยเอง จำนวน 174 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 88 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.58 จำแนกตามอายุพบว่าอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 62 ราย คิดเป็น ร้อยละ 35.63 จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.66 จำแนกตามอาชีพพบว่าอาชีพเกษตรกร/รับจ้างจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.47

เป็นร้อยละ 57.47 และจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่ารายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 118 รายคิดเป็นร้อยละ 67.82

2. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรมมีค่าเฉลี่ย 3.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ย 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06 ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

การศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีข้อค้นพบที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 3.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็น ระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน เรียงตามลำดับได้คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า สี่บุคคล ตามลำดับที่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรมมีค่าเฉลี่ย 3.39 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ย 3.32 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .06 ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 3.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.09 ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 ตามลำดับสอดคล้อง

กับงานวิจัยของอำไพ จันทร์เงิน (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของ พนักงานเทศบาล ที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลเมืองเชียงราย พบว่า

พนักงานเทศบาลเมืองเชียงราย มีความคาดหวังต่อการบริหารงานของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกการบริหารรายด้านปรากฏว่ามีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับ คือ ด้านการประสานงาน ด้านการแก้ไขปัญหาเทศบาล ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการมีส่วนร่วม ของเจ้าหน้าที่และประชาชน ด้านการเงินและการคลัง และด้านการบริหารงาน และมีความคาดหวังในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านระเบียบข้อบังคับ พนักงานเทศบาลเมืองเชียงราย เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานของผู้บริหารประกอบด้วย ขาดความเคร่งครัดให้พนักงานปฏิบัติตามระเบียบ พนักงานขาดความสามัคคี ขาดความเป็นระบบด้านการบริหารงานเจ้าหน้าที่ ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการงบประมาณ และเทศบาลขาดการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกทราบถึงกิจกรรม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชาง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมพบว่าไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 คือข้อที่ 5.1 อบต. เสาชางฯ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถให้บรรลุความสำเร็จสอดคล้องตามกฎ/ระเบียบอย่างมีจิตสำนึกต่อหน้าที่สังคมประชาชนสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ โชติศักดิ์ (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภوتاศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 คน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความรวดเร็วในการให้บริการ จำแนกตามเพศพบว่า

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานบริการโดยรวม เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน จำแนกตามอายุพบว่า อายุ 18-35 ปี และอายุ 36 ปี หรือสูงกว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มอายุ 18-35 ปี และอายุ 36 ปี หรือสูงกว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ทุกระดับการศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่องานบริการด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกตามอาชีพพบว่า ทั้งอาชีพ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัวหรือเอกชนหรือ อื่นๆ ความพึงพอใจของประชาชน

ที่มีต่องานบริการด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ปริญญาตรีหรือต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวมไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 คือข้อที่ 2.3 ควรมีการรณรงค์ให้ใช้หลักคุณธรรมอย่างกว้างขวางและจริงจังโดยเริ่มจากระดับผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และพนักงานของ อบต. เสาชิงฯ จะก่อให้เกิดการปฏิบัติโดยยึดหลักคุณธรรมกับประชาชนโดยทั่วไปและข้อที่ 3.2 ประชาชน อบต. เสาชิงฯ มีอิสระในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของศฤงคาร อุปนนต์ ผลการวิจัยพบว่า

1. กรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดจันทบุรี มีกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก โดยมีกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความคุ้มค่า สำหรับค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความรับผิดชอบ

2. กรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดจันทบุรี ที่มีเพศ อายุ สภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีกระบวนการบริหารพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 คือข้อที่1.3.การบริหารงานและดำเนินงานของผู้บริหารเจ้าหน้าที่ และพนักงานของ อบต. เสาชิงฯ ยึดหลักนิติธรรม ข้อที่2.3ควรมีการรณรงค์ให้ใช้หลักคุณธรรมอย่างกว้างขวางและจริงจังโดยเริ่มจากระดับผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และพนักงานของ อบต. เสาชิงฯ จะก่อให้เกิดการปฏิบัติโดยยึดหลักคุณธรรมกับประชาชนโดยทั่วไปข้อที่ 3.1 ควรมีการรณรงค์ให้ใช้หลักคุณธรรมอย่างกว้างขวางและจริงจังโดยเริ่มจากระดับผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และพนักงานของ อบต. เสาชิงฯ จะก่อให้เกิดการปฏิบัติโดยยึดหลักคุณธรรมกับประชาชนโดยทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยนพพล สุรนัครินทร์ (2547:184)ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลกับความรู้ความเข้าใจในองค์การบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า

การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับ

การศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติการนำหลัก ธรรมาภิบาล มาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านขนาดของ อบต.และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อบต. พบว่าประชาชนมีทัศนคติการนำหลักธรรมาภิบาล มาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจใน อบต. นั้น พบว่าประชาชนมีทัศนคติการนำหลักธรรมาภิบาล มาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านขนาดของ อบต.ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ ใน อบต.

ผลการวิจัยข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมพบว่าไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภักดี ศรีเมือง (2549:182) ศึกษาวิจัยเรื่อง”การนำหลักธรรมาภิบาลมาบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช”ในการวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการนำหลักธรรมาภิบาลมาบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ของประชาชน ในเขตตำบลนาทราย อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน ผลได้จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาล มาบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และด้านหลักความโปร่งใสตรวจสอบตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม และด้านหลักความคุ้มค่ามาบริหารแตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และด้านหลักความโปร่งใสตรวจสอบได้ และด้านหลักนิติธรรม แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามรายได้ โดยภาพรวม พบว่าไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมี ข้อที่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 คือข้อที่ 1.1 อบต. เสาชิง ฯ ได้กำหนดกฎหมาย เป็นไปอย่างถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพและความยุติธรรม ข้อที่ 1.2 การตรากฎหมายอบต. เสาชิงฯ ประกาศใช้เป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิกโดยมีการยินยอมพร้อมใจและให้ถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมข้อที่ 1.3การบริหารงานและดำเนินงานของผู้บริหารเจ้าหน้าที่ และพนักงานของ อบต. เสาชิงฯ ยึด หลัก

นิติธรรม ข้อที่ 4.2 อบต. เสาธงฯ เปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบจากการบริหารงานหรือการดำเนินการต่าง ๆ

การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาล มาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนะการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านขนาดของ อบต. และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อบต. พบว่า ประชาชนมีทัศนะการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจใน อบต. นั้น พบว่าประชาชนมีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านขนาดของ อบต. ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัย ด้านความรู้ความเข้าใจ ใน อบต.

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชสรุปได้ว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างกันสามารถอภิปราย ดังนี้

1. เพศต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นเพศใด ต่างก็ต้องการได้รับการต้อนรับและการบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่เมื่อมาติดต่อ ทำให้เพศต่างก็มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

2. อายุต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นอายุใด ต่างก็ต้องการความรวดเร็วและความถูกต้องในการให้บริการของเจ้าหน้าที่เมื่อมาติดต่อทำให้อายุต่างกันมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

3. ระดับการศึกษาต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาใด ต่างก็ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อตนเองด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาคเมื่อมาติดต่อ ทำให้ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

4. อาชีพต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาธง อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นอาชีพใด ต่างก็ต้องการที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์อย่างถูกต้องและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับ

พัฒนาและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำให้อาชีพต่างกันมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

5. รายได้ต่อเดือนต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นรายได้ต่อเดือนเท่าไร ต่างก็ต้องการเสมอภาค ทำให้รายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรเพิ่มการชี้แจงและใช้สื่อประชาสัมพันธ์สร้างแก่เจ้าหน้าที่ฯ ครอบคลุมถึงความสำคัญของการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
2. ควรมีการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เจ้าหน้าที่ฯ ให้มีและสามารถตอบคำถามให้แก่ประชาชนและผู้มาติดต่อประสานงานได้อย่างถูกต้องและชัดเจนโปร่งใสมากขึ้น
3. ควรปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยการสัมภาษณ์ประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเสาชิง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ควรมีการวิจัยประโยชน์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในองการภาครัฐเพื่อให้เห็นถึงประสิทธิผลการปฏิบัติงานมากขึ้น